

SWEDISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
SUECO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Skriv en kommentar till **en** av de följande texterna. De frågor som följer efter texterna kräver inga direkta svar, utan är tänkta som en utgångspunkt och hjälp.

1. (a)

Vi sitter alltså på tåget. Det är sträckan från huvudstaden, *Bucuresti*, och bort mot ett nytt namn, *Constanta*, vid havet.

Vi ska snart få se floden.

I minnet, som liknar minnet av en dröm, sitter min pappa och jag ensamma bland alla
5 främlingar. I en vagn av trä – den rister och knakar när tåget bökar sig ut över skenskarvar och växlar, rullar förbi smutsiga hus och dammiga trän genom molnen av kolrök.

Så många främmande människor! Barn i knät på vuxna, några stående i gången, en man
sitter på golvet, en kvinna på en bänk har en jätteflaska mellan sina ben, dess nederdel skymtar
under den övervikta kjolen.

10 Jag tänker på hur nära oss alla de rumänska människorna plötsligt är! Att vi liksom sitter i resans innersta.

Och tåget drar fram över platt slätt som röken skärmar av i jämna puffar. Och flera av de där
människorna ser mot oss, ja många av dessa människor med fina mörka ögon ser nu rätt mot mig
och min pappa, här där vi sitter tätt ihop som två landskap gränsande till varann. Och vi nickar
15 och ler åt alla som tittar, alla dessa som ser så vänliga ut, och tåget kränger hit och dit och knirkar
som om det förde ett samtal med oss alla.

Knappt har sedan konduktören varit förbi förrän alla tar fram matpaket – där blir ett väldigt
lyftande av säckar och väskor och knyten... Och en man mittemot håller ett bröd mot bröstet och
skär nu med sin kniv inåt mot bröstet just så som min farmor brukade göra... Och räcker varsin
20 skiva åt mig och åt pappa!

Min pappa bugar (fastän vi nyss har ätit) och hejar med handen, och en kvinna snett emot
räcker fram en bit korb och en flaska med vatten, och min pappa sittbugar igen, och ler. Ja, vi
nickar och ler och alla mumsar, alla de rumänska passagerarna såväl som jag och min pappa, två
sammanhörande välkända landskap mitt inne i det vänliga främmande. Och tåget liknar tåget hem
25 till farmor före rälsbussens tid, farande genom samma landskap av solsköljda åkrar.

Medan jag lutar mig mot min pappa för att kanske sova ser jag hur han bjuder mannen
mittemot på piptobak – ja här har vi det bra, här tar den främmande mannen en nypa av tobaken
som nu hänger från fingerklykan i en brunlockig slinga. Här stoppar min pappa och den främmande
mannen sina pipor, på samma gång och mittemot varann. Och min pappa sätter eld inne i handens
30 valv. De välkända rökpuffarna kommer... Så sitter de bolmande, en senig och mörk och liksom
guldglimmande, och en större och bredare och ljusare – två indianhövdingar ur varsin vänligt
sinnad stam.

Eva Adolfsson, ur: *Floden*, en berättelse ur samlingen *Till skilda orter*, 1998

- Hurdan tycker du stämningen är ombord på tåget?
- Hur uppfattar flickan de främmande människorna?
- Vilken roll har flickans farmor i utdraget?
- Vad tycker du kännetecknar språket och stilen i utdraget?

1. (b)

De sovande barnen

- De somna in med lugna andetag:
för dem är livet som en enda dag
med sömnen fylld av stora skogars sus
och drömmar tindrande av sommarljus,
5 med samma strand och samma blåa vik,
som yrde nyss av språng och glädjeskrik,
en välkänd värld av bragder och bestyr,
där allt finns kvar, då nästa morgon gryr.
- Men vaknar någon av dem i sin bädd
10 och stirrar vilt mot alla skumma vrår
och ropar plötsligt, snyftande och rädd –
då är där alltid samma hand tillreds,
som sakta stryker över fuktigt hår,
tills drömmarn tystnar, tröstad och till freds.
- 15 De sova djupt med jämna andetag:
Kring deras drömmar, deras vakna dag,
vår kärlek välvt ett ljust, osynligt rum –

men över oss står natten, svart och stum.

Erik Blomberg, ur: *"Nattens ögon"*, 1943

- Vad kan du säga om rytmen i dikten?
  - Vad tycker du kännetecknar barnens tillvaro i dikten?
  - Vilken roll spelar de vuxna i dikten?
  - Hur tolkar du den sista raden om natten?
-